



Unge danske Opfindere.

Det københavnske Blad „Politiken“ har bragt en Række Artikler om seks unge danske Opfindere, hvoraf det følgende er et Uddrag.

Den af de unge Mand, hvis Opfindelse har vakt Opmærksomhed i de vidste Kredse, er Ingeniør Valdemar Poulsen. Hans Opfindelse er Telegrafonen, ved Hjælp af hvilken Telefonen opbevarer og gengiver Ord, som er talte i den paa et Tidspunkt, hvor vedkommende Telefonabonnement ikke var til Stede. Telegrafonen vil uden Tvivl komme til at spille en stor Rolle i det praktiske Liv. Foreløbig arbejder man paa at fuldkomngøre Opfindelsen, med det Maal for Dje at vise den i Virksomhed paa Verdensudstillingen i Paris.

Medens selve Opfindelsen af Telegrafonen saaledes stuydes Ingeniør Poulsen, har han i sin unge Kolesge, Ingeniør P. D. Pedersen, haft en udmærket Medarbejder. Hr. Pedersen har gjort en selvstændig Opfindelse, som i væsentlig Grad øger Apparatets praktiske Værdi. Det stuydes ham, at Telegrafonen nu er i Stand til at optage og gengive en Række Meddelelser, som under Abonnentens Fraværelse er afleverede til den. Med et teknisk Udtryk hedder det, at man filtrerer Samtalen ud af Apparatet.

Man har allerede længe fysisjelt sig med den Tanke, om det ikke var muligt at udnytte det Blitsaffald, der altid kastes bort som værdiløst Kram. Det gjaldt om at opfinde en Waade, paa hvilken det tynne Lag Tin som ligger uden paa Jernet, let kunde lade sig fjerne. Nu har den 27aarige cand. polyt. Poul Bergsøe fundet en Metode, der gør det muligt fuldt ud at faa enhver Stump Affald anvendt paa ny. Dette gælder dog ikke brugte Konserverdaaljer og lignende gamle Blitsfæger, men kun det Affald, som Produktionen i Fabrikkerne giver, altsaa det nye Blis. Opfindelsen vil faa Betydning for de store Fabrikker — især i Amerika og England —, hvor der opstaar en uhyre Mængde Affald ved Afkastning af Plader i bestemte runde og ovale Former.

En anden Opfindelse til at gøre Af-fald værdifuldt stuydes den 22 Aarige cand. exam. polyt. Albert Theilgaard og gaar ud paa at afvulkanisere Kautsjuk. Kautsjuk er et indtøret Produkt af en Mælkesaft, som fremkommer, naar man gør Jndinit i forskellige Træer, især Hevea brasiliensis, som vokser i Sydamerika, og af hvilket Træ man saar den udmærkede Paraaustsjuk. Vulkaniseringen er den Proces, som foregaar, naar Kautsjuk, blandet med visse Phosphorsubstanser, opheves til en høj Varmegrad. Hr. Theilgaards Opfindelse gaar nu ud paa at fjerne de Virkninger, Vulkaniseringen har fremkaldt. Man kan til Eksempel paa denne Waade gøre en Gummiring, som nu maa kasseres, selv om den kun har taget ringe Skade, om til Kautsjuk igen, det vil sige, gøre den til det skadende Stoff, hvoraf man kan forme en ny Gummiring.

Det er ofte og vel næsten altid de ganske smaa Ting, der betinge de store Opfindelser. Men selve Opfindelsen kan ogsaa ved første Øjeblik synes grumme ubetydelig og dog være af Milioners Værdi. Spem stulde nu tro, det var en saa overmaade værdifuld Opfindelse at laa en Tandstift uden Hoved! — Alligevel er der dannet et Millionærstykke paa Hr. Aage Kirkschners Opfindelse: en hovedløs Tandstift! Den hovedløse Tandstift har to Fortrin forud for de nu brugelige Tandstifter. Den kan laves afstillet billigere, og den egner sig bedre til Udforrel til Udlandet. Fabrikationsmaaden er overordentlig simpel. Naar den lille Pind er dannet paa sædvanlig Waade, gøres den vaad, derpaa dypes Spidsen af den i Klorur Værel, hvorefter den tørres, og saa er den færdig. Den kasseres paa en almindelig Strygelade, kun kræves der et lidt fastere og hurtigere Strøg end sædvanlig. Den eneste Ulempe ved den nye Tandstift er, at man ikke kan se, hvad Ende man skal stryge med. Denne Mangel afhjælpes imidlertid ved, at den modsatte Ende af Tandstiften farves, medens den rigtige Ende rundes af.

Den sidste Opfinder er den 25 Aar gamle exam. polyt. J. Kieberg,

hvis Opfindelse er Cementstrøma-skine. Mærkeligt nok har der tidligere slet ikke eksisteret nogen Maskine til Forming af Cementstrø; man maatte nøjes med Haandkraft; der tog omtrent et Kvartér for at forme et Rør. Med Hr. Kiebergs Maskine kan der produceres tre Rør i fem Minutter, hvilket vil sige, at Rørene dannes af Maskinen saa hurtigt, som en Mand er i Stand til at fjerne det færdige Rør og anbringe en ny Form. Der er allerede taget Patent paa Opfindelsen, og der paatænkes dannet et Konsortium til dens Udnyttelse.

Et Tilbageblik.

Den danske Regeringskonsulent Rud. Schou slutter sin Aarsoversigt over Landbruget i 1899 i „Tidskrift for Landøkonomi“ med et fort Tilbageblik paa Danmarks Landbrug i det sidste halve Aarhundrede. Forfatteren bemærker blandt andet:

Landbefolkningen er i Forhold til det dyrkede Areal af Ager og Eng gaaet tilbage siden 1850, men der er i de sidste 35 Aar udført overordentlig store Grundforandringer, blandt andet Dræning af 1 Million Tønder Land, meget omfattende Vandreguleringsarbejder, Opdyrkning af raa Jorder, Rydning og Plantning af Hegn, Mergling og Kalkning af Jorderne, Anlag af Søer med mere. Og desuden ere Bygningerne meget udbudede og forbedrede og Jordens Behandling blevet langt bedre, maaske dog særlig paa de mindre Ejendomme.

Høstarealen er i de sidste 20 Aar forøget med 16 Procent, og hver Tønde Land af dette Areal har 1895—98 givet 37 Procent mere Udbytte end 20 Aar tidligere. Landets Forbrug af Kornvarer er de sidste 20 Aar forøget med 17 Procent, mens det samlede Forbrug af Kornvarer og tunlige Foderstoffer er forøget med 78 Procent. Overfludsindførslen af Gødningsstoffer er forøget med 180 Procent og af Foderstoffer (Diefæger, Klid o. s. v.) 490 Procent. Overfludsindførslen af Kød, Fæst, Smør og Hg havde 1875—78 en Værdi af 87 Millioner og i 1895—98 en Værdi af 164 Millioner Kroner.

Saa længe Landbruget er Danmarks bærende Erhverv, vil det have Brug for en dygtig Købmandsstand, men Omfattningen inden for Bedriften maa Landmændene selv om, og den er og bliver dog Hovedsagen. Det er her at Fremgangen spores, takket være Landbrøformerne i Slutningen af det 18. Aarhundrede, Undervisningsreformerne, Videnskabens Undersøgelser og Vælselvirkningen gennem Foreningerne. Det Grundlag, som herigennem er lagt, er det, som den hele Udvikling hviler paa og endnu i mange Aar vil holde paa.

„Baareproven“.

Forleden forvarede cand. mag. Villads Christensen sin for den filosofiske Doktorgrad antagne Afhandling om „Baareproven“ paa Københavns Universitet.

„Ved en „Baareprøve“ forstås det Fænomen, at Blødet giver sig til at flyde af den voldelig ombrængte Saar, Nase eller Mund, naar Morderen stilles over for den døde. Forfatteren søger Oprindelsen til denne Doertro i de franske Riddere om a ner fra sidste Halvdel af det tolvte Aarhundrede (Artursromanerne) og anser „Baareproven“ for at være af teltisk og hedensk Oprindelse. Men i Tidens Løb gred det katolske Præsteskab „Baareproven“ som en Gudsdom, og Juristerne fulgte, om end halv modstræbende, efter, især da Renæssancetidens Videnskaber forsøgte at fastslaa „Baareproven“ som et Naturfænomen paa Grundlag af Teorien om „Livsaanderne“. Den almindelige Version gik ud paa, at det er Hæmnelseslysten hos den afdøde Livsaand, der fremkaldte Blødningen. Mens Juristerne i alle latinske Lande indtil op imod Aar 1700 betragtede „Baareproven“ som et fortraffeligt Indbium indom Morderen og sjældent lod den efterfølge af Tortur, saafremt den vistnok ikke straks gik til Bekendelse, naar den drabtes Saar blødte, stillede de germaniske Jurister sig allerede i Begyndelsen af det 17de Aarhundrede noget vakkende til Broens Ufejlsbarhed.

Herhjemme fik vi først paa Reformationstiden Doertroen indført og fra Tyskland. Kristian den anden skal have ladet en Løber henrette, skønt Kongen efter Henrik Ranhaus Fortælling „gubede denne saare“, fordi en Baareprøve udpegede Løberen som en af Hoffolkenes Drabsmand.

Snart opfattes Baareproven hos os som en Gudsdom, snart som et Natur-

fænomen. Men Doertroen trivedes dog bedst hos de brede Lag, og Fortællingerne herom lever endnu paa gamle Følske Læber, saaledes i Eo. Tang-Ristensen's Veretning i Jydt Almuelidom, „Købedans“ og hendes tre Søner, der har drabt Læbefogden paa Faarvæg; Bogdens Dig stilles da næste Søndag til Stue i Vaabenhuset til Lyngaa Kirke, saa alle Kirkegængerne maatte gaa forbi det; og da „Købedans“ kom, sprang der Blod ud af Ligets Nase, hvorpaa hun blev greben og senere dømt.

Det maa dog siges til vore protestantiske gejstliges og vore Juristers Ros, at i høit Jald de højst stillede af dem ikke havde synderlig Fids til Baareproven. Den lærde Niels Hemmingsen mener kun, at man højst kan bruge denne Doertro til at „stemlokke en frivillig Bekendelse“, og Sjællands Biskop Jesper Brodmann kalder den i 1649 en affjellig Gudsdykkelse. Den gamle Højesteret, Kongens Retterting, var heller aldrig begejstret for Baareproven.

Først omkring Aar 1700 igkledes det dog Legerne herhjemme og ude i Europa at tage alt Grundlag bort fra Doertroen.

Fra Europas romantiske Digtning var den gamle Baareprøve naturligvis et kosteligt Fund, og den ungariske Digter Jozhan Arany har endnu for saa Aar siden anvendt den.

En Parisreise for et Ord.

Ugebladet „Hver ottende Dag“ har ubjalt en gratis „Parisreise“ som Præmie for den, der kunde finde et godt nyt Ord, som udtrykker, at man har faaet nok at drikke, paa samme Maade, som maet udtrykker, at man har faaet nok at spise.

En Mængde Besvarelser er indkomne med Forslag til følgende Ord: utørst, knaget, kastet, fult, drat, vat og kaat.

Dr. phil. Bils. Andersen, der har været Dommer, har imidlertid med Redaktionens Billigelse tildelt Ordet sæt i Præmien med følgende Begrundelse:

„Tillagsordet „sæt“ (gammel Tillagsform af „at sætte“) vilde da forholde sig til Tillagsformen „sæt“, som Tillagsordet „høven“ (gammel Tillagsform af „at have“) til Tillagsformen „haevet“. Man vilde altsaa paa godt Dansk kunne sige: „at sætte sin Tørst“, „Tørsten sætter sig“, „min Tørst er sæt“, men: „jeg er sæt“.

Hvis De, Hr. Redaktør! kunde virke til, at dette gamle Ord blev optaget paa ny, vilde De efter mit Søn have gjort Sproget en større Tjeneste end ved at indføre et nyt. Hvorledes De vil gøre det, beder jeg Dem selv betænke. Om De f. Eks. kunde bedrive Folger Drachmann til at sende lidt af Doertroen af sin dionysiske Inspiration paa Vejngangen af dette meget nationale Baareholdsord? Til foreløbig Anmeldeelse tjener følgende lille borgerlige Lovetegel, hvortil der i flere af Besvarelsene gives spredte Bidrag:

Len ret og llet: Sid dig træt! Sov dig let! Klad dig tæt! Hold dig tæt! Spis dig mæt! Drik dig let!

J den Tro, at De vil mene ligesom jeg, at Dets Opgave: „Find et fort Ord i Sproget, som kan udtrykke Følelsen: at have drukket tilstrækkeligt“ er lige saa vel fyldstgjort ved det Fund at have opdaget et gammelt Ord, som er kommet af Brug, som ved den Sportspræstation at have opfundet et nyt, foreslaar jeg, at den første lykkelige Finder af det gamle Bondeord, Hr. Jens E. Christensen i Kristrup ved Randers, bliver den lykkelige Vinder af Prisereffen.“

Hr. Jens E. Christensen saar som Følge af denne Dom en fri Rejse til Paris og fem Dages Ophold uden Udstillingen.

Fester.

Diamantbryllup fejredes den 7. April d. A. af Husmand Henrik Poulsen og Hustru Maren Jørgensdatter i Horne; de holdt Bryllup den 7. April 1840. Hemst Poulsen flyder den 8. Oktober d. A. 90 Aar, og hans Hustru flyder 83 Aar den 14. August. De to gamle henlever deres Alderdom hos deres Søn, Niels Henriksen, som bor i Forældrenes Hus, et Festselskab under Øretskabet „Høeholm“.

Sognepræsterne ved Garnisonskirken og Marmorkirken, b' Hrr. Pasto-

rer Sørensen og Konrad, holdt Sølvbryllup Søndagen den 8. April.

Ulykke.

Arbejdsmand Winter ved Farum Kalkværk begravedes forleden af en Del Jord, der pludselig stred ned over ham. Han blev hurtigt gravet ud, men var død. Han var ugift og 30 Aar gl.

Martinus Nielsen Krogh og hans Herfind Mark er kommen af Dage ved et Studsaar i Hjertet. Han sad inde i Stuen og var i Færd med at undersøge en Bøsse, der ellers hang gaa Sengestolpen. Konen var ude i Køkkenet for at lave Mad; pludselig hører hun et Stud inde fra Stuen, hun styrter ind og ser Manden ligge død, ramt lige i Hjertet — antagelig ved et Vaadestud.

Ved en Ildbrand i Nørre Album blev Beboerne reddet ud af det brændende Hus, efter at Taget var faldet; flere af dem fik flomme Bronchsaar. Nu er en af dem, Frederik Knudsen, samt en voksen Søn, der boede hos ham, afgaaede ved Døden som Følge af de Brandsaar, de havde faaet.

Frederik Knudsen var en gammel Veteran; han deltog i Trearkestrigen 1848 — 50; han var 75 Aar gl.

Hans Hustru ligger meget syg af de Brandsaar, hun fik, og det er Fare for hendes Liv.

Ildbrande.

Christine Larsens Ejendom i Ørs og Søby er nedbrændt. Nogle Kreaturer indebrændte, og en 80aarig Mand reddedes med Kød og neppe. Ilden er opstaaet ved Vægning.

Manufakturhandler Schous Butik, Varelager og Lejlighed i Raandal ved Randers er brændt. Ejeren reddede sig ud i det blotte Linned.

Gaarden „Bøllerhebe“ ved Frederikshavn er fuldstændig nedbrændt.

Knardrup gamle Kollegaard er nedbrændt. Hele Befolkningen med Undtagelse af en Hest indebrændte. En paa Gaarden tjenende Karl indebrændte ligeledes.

I Sommeretablisementet „Livoli“, udbredt der forleden Aften Jld. Halvdelen af Etablissementet brændte. Bygningerne der var beboede og opførte af Træ, var forstrikte for 51,000 Kr. Ilden antages at være paafat. Dette er den tiende Brand i Søby og i Løbet af en Maaned.

Dødsfald.

Fru Kirsten Marie Lomborg, Enke efter forlangst afdøde Landstingsmand Lomborg, er afgaaet ved Døden, 73 Aar gl. — Den afdøde optraadte for mange Aar siden som Lagprædikat i Jylland, „Stov Kirken“ kaldtes hun.

Grosfater Niels Peter sen er efter længere Tids Svagheb afgaaet ved Døden.

Af døde dren tidligere en større Smørforretning i København.

Godsforvalter paa Salt og Harested Godter J. N. Sebbelov er afgaaet ved Døden.

Boghandler B. Schønemann, Nyborg, Værdstuemedlem og R. af Db., er død.

Enkepastorinde Marie Richards, født Hammerich, Digteren Christian Richards Enke, er efter et fort Sygdeleje afgaaet ved Døden paa Herregaarden „Jelingen“ ved Borbjergborg.

Svenst-norsk Bicekonul P. T. Petersen i Randers er afgaaet ved Døden, 74 Aar gl.

Tobakfabrikant Baagse i Nykøbing, F., er afgaaet ved Døden i en Alder af henved 80 Aar. Den afdøde havde i sin Tid været Medlem af Byraadet.

En af Sjæns-Egnens kendte Mand, fjo. Godsforvalter paa Frederikslund, L. P. March af Vedstrup, er afgaaet ved Døden, 86 Aar gl.

Sognepræst til Balslev og Gby M. Andersen, er afgaaet ved Døden, 67 Aar gammel.

Besjellerer Gottfried Rubin i København er afgaaet ved Døden i en Alder af 57 Aar. Af døde der havde lært Forretningen i det gamle Besjellererstima J. S. Hahn's Enke, var først Afstic i Firmaet M. J. Meyer og Co., der efter Meyers Død fortsattes af af døde i Forbindelse med Besjellerer L. Bing og under Firma Rubin & Bing. Af døde Broder er Di-

rektøren for Statens statistiske Bureau, Marcus Rubin.

Profurator, Kapltajn G. S. E. Rees i Grenaa er afgaaet ved Døden i en Alder af 59 Aar. Den afdøde havde i en Karrakke været Medlem af Byraadet og desuden beklædt flere andre Tillidshever.

Doertroeforsøger W. D. Reeh Aarhus er afgaaet ved Døden i en Alder af 50 Aar.

Udnævnelser og Afstedigelser.

Kateket ved St. Matthaus Kirke i København G. B. R. G. Amberg er beklædt til Sognepræst for Hellevad og Drum Menigheder i Aalborg Stift.

Kapellan for Elmunde Menighed under Sjællands Stift G. E. Wiser er beklædt til Sognepræst for Daugebjerg, Rønsted og Smøllerup Menigheder i Viborg Stift.

Under 27. Marts er Sognepræst for Møu Menighed i Viborg Stift J. A. E. Haugsted beklædt til Sognepræst for Mygind, Krogsbøl og Skovring Menigheder i Aarhus Stift.

Sognepræst for Østers Præstegaard blandt Færøerne og Provst for Færøerne J. E. E. Jensen er beklædt til Sognepræst for Bregninge og Bjergsted Menigheder i Sjællands Stift.

Randibot i Teologien H. W. Tetens er beklædt til Sognepræst for Ulstrup og Gunderslev Menigheder i Viborg Stift.

Forhørende ordineret Medhjælper hos Sognepræsten for Grønåbøl og Søostrup Menigheder i Aarhus Stift S. E. Christensen Søby er beklædt til Sognepræst for Teibjerg og Hanning Menigheder i Ribe Stift.

Praktiserende Læge i Haversted G. J. N. Schimidt er beklædt til Distriktslæge i Ribe og Løgstør med tilhørende Distrikter.

Smaa Meddelelser.

Strømmen i Lillebælt kan til Tider være overordentlig stærk. Forleden maatte en større Dampers saaledes opgive at sejle mod Strømmen og kastede Anker ved Strib. Kulforbruget vilde have været alt for uforholdsmæssig stort, dersom Skibet stulde have arbejdet sig frem.

Konseroatism e. I Aulum Sogn i Ringbøbing Amt har man fladiget i ca. 200 Aar benyttet Kingos Salmebog. Ved et i denne Maaned afholdt Menighedsmaade enedes man dog om at tage den nye Salmebog i Brug til kommende Paaske.

Udstilling af Redningsapparater. I nogle Dage har Fabrikant S. M. Kromann i Sønderbo fast Redningsapparater udstillede, som han agter at indsende til Verdensudstillingen i Paris. Følgende Genstande, som i et kritisk Øjeblik kan omvandles f. Eks. ved Sulykter til Redningsapparater, var udstillede. En Respektfuld, en Sømandstjiste, en Redningshest, en Drage, et Kaphjsting i Model, en Redningsstige og en Entreehage. Ved to ophængte Tegninger var de omtalte Genstande illustrerede i Anvendelse.

Udstillingen fandt alle søyndiges Anerkendelse, og der blev udtalt, at Anstaltelse af saadanne Apparater vilde være af stor Betydning ved Sulykter, særlig ved Kollision, hvor de paa en nem Waade kan omvandles til Redningsapparater, hvorved Menneker i flere Dage vil kunne opholde Livet. Det ene Apparat er nemlig indrettet saaledes, at det i et Nu kan omvandles til en lille Redningsbaad efter Flydeblaadeflyskemet og medføre Proviant for ca. 20 Dage, ja, Kaffe, Te og varm Mad kan den skibbrudne lade sig, og sidsse ganske bekvemt.

De andre Apparater er beregnet paa Kyststranding. Grundtanken i Kromanns Redningsapparater er Selvehjælp, saaledes at den paagældende kan redde sig selv, uden nogen som helst Hjælp fra andre, og har Redningsmidler ved Haanden, naar alt andet glipper.

Hvad en Hest kan huske. Da en omreisende Beriber med sin Circus for en Tid siden var i Hole ved Hvalpsund, kom han tilfældigvis ind i en Stald, hvor han gentendte en Hest, som han for omtrent 14 Aar siden havde været med til dreslere hos Cirkusdirektør Schimidt. Beriberen bad nu om at laane en Kæpist, hvorefter Hesten blev sluppen løs i Gaarden. Han slog Knald og kommanderede, og det

gamle Dyr viste, at det ikke havde mistet Huskommissen, selv om det stod noget fmaat til i Manegegangen. Det løb nemlig i Manegegang, bøjede Knae, fattede sig paa Bagdelen og løb til Slutning hen og gjorde sit pæneste Kniks for Beriberen. Hesten har været brugt til almindeligt Kørebrug i mange Aar. Den har stiftet Gjer mange Gange, men der er aldrig nogen, som har anet, at den besad saadanne Færdigheder.

Da Tietgen var i Lære. Ved et Møde, som for nylig afholdtes paa Nybo, Jylland, gav en Foredragsholder i korte Træk nogle Eftirbringer af fremragende Mand, som fra smaa beskedne Aar ved Fild og Energi havde arbejdet sig frem til Hæder og Berømmelse.

Foredragsholderen nævnte Bengemstadoren G. F. Tietgen, født i Dønsø, hvor hans Fader var Snekker. Der, i sin Fødeby blev han efter sin Konfirmation sat i Lære i en Manufakturhandel, og maatte som Dreng udføre Fjerning og Rengøring af Quilffen. Hans Principal holdt meget af at gaa i Klubben, og da han var meget forpuulent og havde Vanfærlighed ved at træffe sin Fratle af, maatte Lærlingen være oppe til langt ud paa Natten for at hjælpe Principalen af Frakten.

I de Dage kendte man ikke til Gas bag Butiksinduerne, som om Vinteren maatte optøes med Hænderne, og den unge Tietgen fik dette Arbejde at udføre, hvoraf han fik en ulidelig Frost i Hænderne, som stal have efterladt sig livsvarige Mærker.

Lang Tjeneste paa et Sted. Fornyelig døde en gammel Pige i Hønbjerg Ane Johanne Jakobsen; hun blev 82 Aar og havde tjent i ca. 60 Aar i „Vester Væjsgaard“ i Nyde, indtil hun paa Grund af Alder og Svagelighed flygtede til Hønbjerg for at blive plejet hos nogle Slagtinge. Den gamle Pige havde flere Gange faaet Præmie for „lang og tro Tjeneste.“ Det hører ikke vor Tid til med saa lang Tjeneste paa et Sted; nu om Stunder stiftes det Vædder hvort Aar og ved som oftest endnu tiere.

Mindesmærke for Biskop Schousboe. Der er i København dannet en Komite for at sætte et Mindesmærke paa Biskop Schousboes Grav.

I denne Komite findes ansete Mand fra de forskellige kirkelige Lejre, et Vidnesbyrd om den afdøde Biskops ireniske Virksomhed.

Komiteens Forretningsudvalg bestaar af Professor, Dr. theol. P. Mathsen, Generalkonful J. H. Hansen og Væremester P. H. Hansen.

Fangerne paa Heden. Det er af Fængselsautoriteterne bestemt, at der i en nær Fremtid skal paabegyndes en Føraarskampagne med Fangerne fra Horsens Fugthus, idet Plantingsafskaberne „St. Ulighed“ og „Jydt Nyremalmns“ og Plantingssejlskab har lejet en Arbejdsstyrke af ca. 20 Mand, der i ca. 2 Maaneder i Føraaret og 2 Maaneder i Efteraaret skal foretage Plantningsarbejde paa den jydske Hede.

Det tør vel derester antages, at det skal være Reningen hvort Aar at bestafstige Fangerne delvis paa denne Waade, og da disse opnaar en Del Lempelser i det strenge Fængselsreglement, er de som Følge deraf meget glade ved denne Bestemmelse, der jo ogsaa medfører, at Hedselskaberne saar den Arbejdsstyrke, de saa ofte janner.

Universitetsskole i Udvide eller Folkeministeriet gaar som bekendt ud paa at sprede videnskabelig Oplysninger ud i videre Kredse, ved at der holdes offentlige Foredrag af Videnskabsmand. I København begynder der i disse Dage en ny Række Foredrag. De i Efteraaret afholdte Foredragstæller var besat af omkring ved 1000 Tilhørere, hvoraf 400 koinbelige; 23 Procent tilhørte Arbejdsstanden, 18 Procent Lærerstænder, 14 Handelsstanden, 11 var studerende, Resten for en stor Del var Kvinder uden Stilling.

Jydske Lov. I 689 Aar levede „Jydske Lov“, nemlig fra Marts 1241, da Kong Valdemar Sejrt, gav Jyderne Loven, til Januar 1900, da den nye tyske Lovbog traadte i Kraft og ophævede alle de i Slesvig endnu gældende Bestemmelser af „Jydske Lov“.

I det øvrige Danmark ophørte „Jydske Lovs“ Gyldighed allerede i 1683 med Indførelsen af Kristian den stes „Danste Lov“. Men i Hertugdømmet har „Jydske Lov“ altsaa — trods de mange — holdt sig som den gældende